

Паниум — Число тринадесет

Завръщане в Паниум

Jeff Pippenger

2026-02-17

От Кесария Филипова до Кесария Маритима, с едно спиране по пътя при Планината на Преображението; Петър символизира сто четиридесет и четирите хиляди, които достигат до белега по пътя на празника на Тръбите в линията, изградена върху двете линии от двадесет и два стиха на Левит двадесет и трета глава, във връзка с петдесетия период по времето на Христос. Левит двадесет и трета глава, кръстът, Петдесетница и Корнилий, който изпраща да повикат Петър — всичко това е събрано заедно, ред по ред, чрез символиката на третия, шестия и деветия час.

Христос в третия, шестия и деветия час на кръста, Петър в третия и деветия час на Петдесетница и Корнилий в деветия час, Петър в шестия час в Йопия и в третия час в Кесария Филипова се свързват с Даниил 11:13–15, защото Кесария Филипова е също и Паниум.

Петър проповядваше книгата на Йоил на Петдесетница, а когато Петър представи своята вест на дома на Корнилий, Светият Дух бе излят върху езичниците, както бе излят и върху юдеите на Петдесетница. Изливането на Светия Дух за юдеите, а след това и за езичниците, предобразяваше изливането на Светия Дух в последните дни. Изливането в последните дни е двояко, започвайки с поръсване на 11/9, което в крайна сметка преминава в прогласяването на Среднощния вик, достига до неделния закон и след това става силният вик на третия ангел, където и когато късният дъжд се излива без мярка.

И тъй, радвайте се, синове на Сион, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото Той ви дава ранния дъжд според мярката и ще ви изпрати дъжд — ранния и късния дъжд — в първия месец. И гумната ще се напълнят с жито, и линовете ще преливат с вино и елей. И ще ви възстановя годините, които изяде скакалецът, и гризецият червей, и гъсеницата, и лапачът — Моята голяма войска, която изпратих между вас. Йоил 2:23–25.

Петър представя онези, които участват в историята на предишното умерено поръсване от 11 септември до неделния закон, а също и в късния дъжд, който възстановява „годините“, представляващи четирите поколения на ескалиращия бунт на лаодикийския адвентизъм от седмия ден, които бяха погубени. В храма, в деветия час, Петър представи възстановяването на годините от книгата на Йоил.

И тъй, покайте се и се обърнете, за да бъдат заличени греховете ви, та да дойдат от Господното присъствие времена на освежаване; и да изпрати Той Иисуса Христа, Който ви бе предварително проповядван; Когото небето трябва да приеме до времената на възстановяването на всички неща, за което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от създанието на света. Защото Моисей наистина каза на отците:

„Господ, вашият Бог, ще ви въздигне измежду братята ви Пророк като мене; Него слушайте във всичко, каквото ви каже. И ще бъде така, че всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изтробена измежду народа.“ Да, и всички пророци от Самуил и следващите след него, всички, които са говорили, също предизвестиха за тези дни. Деяния 3:19–24.

Заличаването на греховете е последното дело на Христос в следствения съд, и заличаването започва от Божия дом.

Защото дойде времето съдът да започне от Божия дом; и ако първо започне от нас, какъв ще бъде краят на ония, които не се покоряват на Божието благовестие? И ако праведният едва се спасява, къде ще се явят нечестивият и грешникът? Затова нека и онези, които страдат по Божията воля, да поверяват душите си на Него, като на верен Създател, в добротворене. 1 Петрово 4:17–19.

Петър разбра на Петдесетница, а също и в дома на Корнилий в Кесария край морето, че книгата на Йоил се изпълнява. Петдесетница представлява неделния закон, когато съдът за Божия дом е завършен и след това преминава към езичниците. Неговата вест при неделния закон е същата вест, която бе прогласена при настъпването на Среднощния вик.

Алфа-прогласяването е началото на пророческия период, който завършва с омега-прогласяването. Петър представлява онези, които прогласяват вестта, а вестта започва с нейното овластяване, което е отбелязано чрез развързването на осела на исляма. Оселът бива развързан, за да отбележи началото на Среднощния вик, и бива развързан отново при неделния закон, който е завършекът на Среднощния вик.

Следователно Петър също така представлява онези, които направиха предсказанието за удара на исляма върху Съединените щати. Вестта на Петър при Среднощния вик е поправка на вестта, която беляза първото разочарование и началото на времето на забавяне.

Следователно Петър представлява онези, които прогласяват вестта на Среднощния вик, които са издържали първото основополагащо изпитание, настъпило през 2024 г. и завършило на 8 май 2025 г. с избирането на първия американски папа, в изпълнение на четиринадесети стих от Даниил единадесета глава.

Периодът от празника на Тръбите до Петдесетница е третият и решаващ изпит на петдесетия сезон, представен в Левит двадесет и трета глава. Един принцип на трите ангела, който сестра Уайт посочи, е също така и проста основна математика. Тя посочва, че не може да има трета вест без първа и втора. Понеже Петър проповядва книгата на Йоил при петдесетия неделен закон, той също така поучава Йоил в началото на прогласяването на вестта на среднощния вик, която е решаващият и трети изпит на петдесетия сезон.

Следователно Петър представлява верните по време на тристепенния процес на изпитване, който започна, когато Откровението на Исус Христос бе разпечатано, започвайки на 31 декември 2023 г. Ако Петър е там при третата стъпка, той трябва да е изминал предишните две стъпки, защото не може да има трета без първа и втора.

Периодът на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди започна на 11 септември и откри процес на изпитване в три стъпки, представен чрез тръбния зов на 11 септември за завръщане към основите, а след това дойде изпитът на първото разочарование от 18 юли 2020 г. Третото изпитание в тази история е неделният закон. Пророческа пустиня настъпи на 18 юли 2020 г., и в рамките на този период на пустинята през юли 2023 г. започна да вика един „глас“, а след това, на 31 декември 2023 г., двадесет и две години след 11 септември, започна разпечатването на Откровението на Исус Христос. Периодът от 2023 г. до неделния закон (когато съвършеното изпълнение на 2300-те дни се осъществи) определя периода от 2023 г. до неделния закон като започващ с „23“ и завършващ с „23“, защото затворената врата на 22 октомври 1844 г. е образ на затворената врата при неделния закон. Пророчеството за 2300 години е представено чрез „23“ в 2300.

1844 година беше краят на историята на първия и втория ангел. Историята започна с идването на първия ангел през 1798 г. и завърши четиридесет и шест години по-късно, през 1844 г. Тези четиридесет и шест години представляват милеритския храм, в който Христос внезапно влезе през 1844 г. Човешкият храм е устроен върху „23“ хромозоми както за мъжа, така и за жената, като по този начин „23“ се отбелязва като символ на делото, което Христос започна през 1844 г. Това дело беше да съедини Своята божественост с нашата човечност. Исус използва природния свят, за да илюстрира духовния, и делото, което започна през 1844 г., при завършека на 2300-те години, е представено чрез съединяването на „23“-те мъжки хромозоми с „23“-те женски хромозоми. Когато един мъж се ожени за една жена, те стават една плът, и бракът е онова, което Христос започна през 1844 г. Затворената врата от 1844 г. съответства на затворената врата на неделния закон, а символът на тази затворена врата е „23“.

От 31 декември 2023 г. до „23“-тата година на неделния закон се обозначава период, който започва с алфа „23“ и завършва с омега „23“. Той също така представлява периода на храма на сто четиридесет и четирите хиляди. Същата тази история е фрактал от 11 септември до неделния закон. 1844 е представена чрез числото „23“ и обозначава началото на изследователния съд над мъртвите. 11 септември обозначава началото на изследователния съд над живите и следователно 11 септември също притежава числото „23“. Периодът от 11 септември до неделния закон е период с алфа „23“ и омега „23“. Периодът от 2023 до неделния закон е фрактал на периода от 11 септември до неделния закон и именно там се издига храмът на сто четиридесет и четирите хиляди. Милеритският храм беше период от четиридесет и шест години, но в последните дни време вече няма; и милеритските четиридесет и шест години в началото на адвентизма са предобраз на същия период в края на адвентизма, а този период започва и завършва с „23“, като поражда милеритското число четиридесет и шест.

И трите тези истории представляват тристепенен процес на изпитване (милеритите, 11 септември до неделния закон и 2023 до неделния закон). Историята започна с тръбния зов на Михаил, който възкреси Моисей и Илия на 31 декември 2023 г., и когато Михаил, Който е Христос, възкресява, Той прави това със звука на тръба.

Защото сам Господ ще слезе от небето с повелителен вик, с глас на архангел и с Божия тръбен звук; и мъртвите в Христос ще възкръснат първо. 1 Солунци 4:19.

Михаил е архангелът, и именно неговият глас, в съчетание с Божията тръба, възкресява; а книгата на Юда ни известява, че Михаил е възкресил Мойсей.

Но архангел Михаил, когато се препираше с дявола и спореше за тялото на Мойсей, не се осмели да изрече против него хулно обвинение, а каза: Господ да те смъмри. Юда 1:9.

Христос, като Михаил Архангелът, разпечата откровението за Самия Себе Си на 31 декември 2023 г., когато след това възкреси Мойсей и Илия, двамата свидетели, които бяха убити на 18 юли 2020 г. Тогава настъпи алфа изпитът на външната основа. Ангелът, Който слезе при 9/11, затръби с тръбата на Еремия, когато призова верните обратно към милеритските основи; и успоредно с това тръбата на Михаил въведе изпита на основите. Изпитът е представен в Даниил 11:14, където „грабителите на твоя народ“ утвърждават външното видение. Милеритите установиха, че именно Рим е изпълнил този стих, и утвърдиха видението.

От 8 май 2025 г. започна изграждането на храма върху крайъгълния и основния камък. Тридесет години след 1996 г. — когато вестта, разпечатана през 1989 г., беше официално утвърдена — започна процесът по официализиране на вестта, разпечатана на 31 декември 2023 г.

Формализирането през 1996 г. на вестта от 1989 г. настъпи двеста и двадесет години след като историческият ѝ предмет се появи през 1776 г. Разпечатването през 2023 г. последва двадесет и две години след като формализирането от 1996 г. бе потвърдено на 11 септември 2001 г. чрез пророческото проявление на исляма.

Петър представлява вестителите на тази свещена история, които издържат както изпитанието на основата, така и изпитанието на храма. Изпитанието на храма включва поправянето на неуспешната вест от 18 юли 2020 г. Тридесет години след като вестта от 1989 г. бе формализирана през 1996 г., изпитанието на храма включва делото по поправяне и след това повторно прогласяване на вестта за ислямски удар върху Нашвил, Тенеси. Формализирането на вестта от 1989 г. бе представено чрез публикуването през 1996 г. на списанието, наречено „Времето на края“. Списанието разглеждаше последните шест стиха на Даниил единадесета глава и посочваше неделния закон в Съединените щати. По Божие провидение едно неактивно служение, което още години по-рано вече бе наречено „Бъдеще за Америка“, бе предадено на нашето служение от предишните ръководители на това служение, които нямаха никаква светлина върху вестта от 1989 г.

През 1996 г. нашето служение стана Future for America и бе издадена публикацията, която изложи вестта, идентифицираща бъдещето на Америка така, както е представено в последните шест стиха на Даниил единадесета глава. Съединените щати бяха започнали своето пророческо въздигане през 1776 г., и „22“ години по-късно, във времето на края през 1798 г., Съединените щати започнаха своята роля като шестото царство на библейското

пророчество, „220“ години след 1776 г. През 1996 г. вестта за Съединените щати в пророчеството бе формализирана. „220“-те години от 1776 г. и „22“-те години от тази точка до 1798 г. се свързват с Уилям Милър, който изнесе първата си публична беседа през 1831 г., „220“ години след публикуването на Библията на крал Джеймс. Началото и края на адвентизма подчертават формализирането на вестта, която е разпечатана във времето на края.

Тридесет години след 1996 г., през 2026 г., изпитът на храма включва делото по поправянето на вестта от 18 юли 2020 г. Така алфа-вестта от 1989 г., вестта за последното поколение, която бе формализирана през 1996 г., положи началото на период от тридесет години, който завърши с изпита да се поправи и формализира една вест. Тези тридесет години са символ на свещенството на сто четиридесет и четирите хиляди, които ще формализират вестта на Среднощния вик. Петър представлява онези, които извършват това дело през периода на втория омега-изпит на храма.

Сестра Уайт ни уведомява, че Бог допуска заблудението да навлиза сред Неговия народ с цел да ги подтикне към изследване.

„Бог ще пробуди Своя народ; ако други средства се окажат безуспешни, между тях ще навлязат ереси, които ще ги пресяват, отделяйки плявата от житото. Господ призовава всички, които вярват на Неговото слово, да се събудят от сън. Дойде скъпоценна светлина, пригодна за това време. Това е библейска истина, която разкрива опасностите, надвиснали непосредствено над нас. Тази светлина трябва да ни доведе до прилежно изследване на Писанията и до най-строгото изпитване на възгледите, които поддържахме.“

Това изявление е част от един пасаж, който в своята цялост ще завърши тази статия. В статиите и в нашите съботни Zoom срещи аз смесих някои символи в разглеждането ни на Даниил 11:10–15, и макар че направихме необходимите поправки, бях отклонен от това да продължа към заключението на поредицата статии върху Паниум — битката, която води към неделния закон. Сега е време да се върнем към Паниум, и когато го направим, ще разполагаме и с допълнителната линия на доказателство, която е представена от Петър в Кесария Филипова, което е Паниум.

Сега ще се върнем към нашите разсъждения върху стихове десет до шестнадесет от Данаил единадесета глава, които онагледяват скритата история на четиридесети стих. Прекъснахме през септември, така че са изминали приблизително пет месеца.

„Петър увещава своите братя да „растат в благодатта и в познаването на нашия Господ и Спасител Исус Христос“. Винаги когато Божият народ расте в благодатта, той непрестанно ще придобива по-ясно разбиране на Неговото слово. Ще разпознава нова светлина и красота в неговите свещени истини. Това е било вярно в историята на църквата през всички векове и така ще продължи до края. Но когато истинският духовен живот запада, винаги е съществувала склонността да се престава да се напредва в познанието на истината. Хората остават доволни от светлината, която вече са получили от Божието слово, и обезсърчават всяко по-нататъшно изследване на Писанията. Те

стават консервативни и се стремят да избягват обсъждането.

Фактът, че сред Божия народ няма спор или вълнение, не бива да се счита за окончателно доказателство, че те се държат твърдо за здравето учение. Има основание за страх, че те може да не разграничават ясно истината от заблудата. Когато чрез изследване на Писанията не се повдигат нови въпроси, когато не възниква различие в мненията, което да подтикне хората сами да изследват Библията, за да се уверят, че притежават истината, тогава мнозина днес, както и в древни времена, ще се държат за преданието и ще се покланят, без да знаят на какво.

„Бе ми показано, че мнозина, които изповядват, че познават настоящата истина, не знаят в какво вярват. Те не разбират доказателствата на своята вяра. Те нямат правилна оценка за делото в настоящото време. Когато настъпи времето на изпитанието, има мъже, които сега проповядват на други, но тогава, като изследват възприетите от тях възгледи, ще открият, че има много неща, за които не могат да дадат никакво задоволително основание. Докато не бъдат така изпитани, те не познават голямото си невежество. И в църквата има мнозина, които приемат за даденост, че разбират в какво вярват; но докато не възникне спор, те не познават собствената си слабост. Когато бъдат отделени от онези със същата вяра и бъдат принудени да застанат поединично и сами, за да обяснят вярата си, ще се изненадат, като видят колко объркани са представите им за онова, което са приели като истина. Сигурно е, че между нас е настъпило отстъпление от живия Бог и обръщане към хората, поставяйки човешкото на мястото на божествената мъдрост.“

„Бог ще събуди Своя народ; ако другите средства се окажат безуспешни, между тях ще навлязат ереси, които ще ги пресяват, отделяйки плявата от житото. Господ призовава всички, които вярват на Неговото слово, да се пробудят от сън. Дошла е скъпоценна светлина, подходяща за това време. Тя е библейската истина, показваща опасностите, които са непосредствено пред нас. Тази светлина трябва да ни подтикне към усърдно изучаване на Писанията и към най-критично изследване на възгледите, които поддържа. Бог желае всички аспекти и положения на истината да бъдат изследвани основно и неотклонно, с молитва и пост. Вярващите не бива да се успокояват с предположения и неясно определени представи за това що е истина. Тяхната вяра трябва да бъде твърдо основана върху Божието слово, така че, когато настъпи времето на изпитанието и бъдат изправени пред съвети, за да отговорят за вярата си, да могат с кротост и страхопочитание да дадат отговор за надеждата, която е в тях.

„Подбуждайте, подбуждайте, подбуждайте. Темите, които представяме на света, трябва да бъдат за нас жива действителност. Важно е, когато защитаваме ученията, които считаме за основни членове на вярата, никога да не си позволяваме да използваме доводи, които не са напълно издържани. Те може и да послужат за смълчаване на противника, но не отдават чест на истината. Ние трябва да представяме здрави доводи, които не само ще смълчат нашите противници, но и ще издържат на най-близко и най-проникновено изследване. При онези, които са се обучили като спореши, съществува голяма опасност да не боравят справедливо с Божието слово. При среща с противник нашето искрено усилие трябва да бъде да представяме темите по такъв

начин, че да пробудим убеждение в ума му, а не да се стремим единствено да вдъхнем увереност на вярващия.“

„Какъвто и да е умственият напредък на човека, нека той нито за миг да не си помисля, че няма нужда от задълбочено и постоянно изследване на Писанията за по-голяма светлина. Като народ сме призвани поотделно да бъдем изучаващи пророчеството. Трябва да бдим с ревностна сериозност, за да можем да различим всеки лъч светлина, който Бог ще ни представи. Ние трябва да улавяме първите проблясъци на истината; и чрез молитвено изучаване може да се придобие по-ясна светлина, която може да бъде представена пред другите.“

„Когато Божият народ е спокоен и доволен от сегашното си просвещение, можем да бъдем уверени, че Той няма да го благоволи. Неговата воля е те непрестанно да вървят напред, за да приемат нарастващата и все повече увеличаваща се светлина, която свети за тях. Сегашното състояние на църквата не е угодно на Бога. Появила се е самоувереност, която ги е довела дотам, че да не чувстват необходимост от повече истина и по-голяма светлина. Живеем във време, когато Сатана действа отдясно и отляво, отпред и зад нас; а въпреки това ние като народ спим. Божията воля е да се чуе глас, който да пробуди Неговия народ към действие.“

„Вместо да отварят душата, за да приеме лъчи светлина от небето, някои са действали в противоположна посока. И чрез печата, и от амвона са били представяни възгледи относно вдъхновението на Библията, които нямат одобрението на Духа или на Божието слово. Несъмнено е, че никой човек или група от хора не бива да се заемат да прокарват теории по предмет от такава голяма важност, без ясно „Тъй казва Господ“, което да ги подкрепя. А когато хора, обкръжени от човешки немощи, повлияни в по-голяма или по-малка степен от обкръжаващите ги въздействия и имащи наследствени и придобити склонности, които далеч не ги правят мъдри или небесно настроени, се заемат да привличат Божието слово на съд и да отсъждат кое е божествено и кое е човешко, те действат без Божия съвет. Господ няма да благослови такова дело. Последницата ще бъде гибелна както за онзи, който се занимава с него, така и за онези, които го приемат като дело от Бога. В много умове е било събудено скептицизъм чрез представените теории относно естеството на вдъхновението. Крайни същества, със своите тесни, късогледни възгледи, се чувстват способни да критикуват Писанията, казвайки: „Този пасаж е необходим, а онзи пасаж не е необходим и не е вдъхновен.““

„Христос не даде никакво подобно наставление по отношение на старозаветните Писания — единствената част от Библията, която народът по Негово време притежаваше. Неговите учения бяха предназначени да насочат умовете им към Стария Завет и да приведат в по-ясна светлина великите теми, представени там. В продължение на векове израилският народ се бе отделял от Бога и бе изгубил от поглед скъпоценните истини, които Той му бе поверил. Тези истини бяха покрити със суеверни форми и обреди, които скриваха истинското им значение. Христос дойде, за да отстрани отломките, които бяха помрачили техния блясък. Той ги постави, като скъпоценни камъни, в нова обстановка. Той показа, че далеч не презира повторението на стари,

познати истини, а че е дошъл да ги представи в тяхната истинска сила и красота — слава, която хората от Неговото време никога не бяха разпознали. Като сам Автор на тези открити истини, Той можеше да открие на народа истинското им значение, освобождавайки ги от погрешните тълкувания и лъжливите теории, възприети от водачите, за да съответстват на собственото им непосветено състояние, на тяхната духовна нищета и на липсата им на Божията любов. Той отстрани онова, което бе лишило тези истини от живот и жизнена сила, и ги върна на света в цялата им първоначална свежест и мощ.“

„Ако имаме Духа на Христос и сме съработници с Него, наш дълг е да продължим делото, което Той дойде да извърши. Истините на Библията отново са били помрачени от обичай, предание и лъжливо учение. Погрешните учения на популярното богословие са направили хиляди и хиляди скептици и безбожници. Съществуват заблуди и несъответствия, които мнозина изобличават като учение на Библията, а които всъщност са лъжливи тълкувания на Писанието, възприети през вековете на папска тъмнина. Множества са били доведени дотам да таят погрешна представа за Бога, както и юдеите, подведени от заблудите и преданията на своето време, имаха лъжлива представа за Христос. „Ако бяха го познали, не биха разпнали Господа на славата.“ Наш дълг е да открием на света истинския Божи характер. Вместо да критикуваме Библията, нека се стремим чрез наставление и пример да представим на света нейните свещени, животворни истини, за да можем да „възвестяваме превъзходствата на Онзи, Който ви призова от тъмнината в Своята чудна светлина.“

„Злините, които постепенно са се промъквали сред нас, неусетно са отвеждали отделни личности и църкви далеч от благоговението към Бога и са затворили за тях силата, която Той желае да им даде.

„Братя мои, нека Божието слово стои точно такова, каквото е. Нека човешката мъдрост не дръзва да отслабва силата на нито едно изявление на Писанията. Тържественото предупреждение в Откровението би трябвало да ни предпази да заемаме такава позиция. В името на моя Учител ви заповядвам: „Събуй обущата си от нозете си, защото мястото, на което стоиш, е свята земя.““ Свидетелства, том 5, 707–711.